

« Οὐκ ἀρνησόμεθά σε ...

Ψίππ 'Ορθοδοξία... »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1997 ΕΤΟΣ ΜΖ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 886 - ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ. - Τ.Κ. 106. 82 ΚΑΝΝΙΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ

Η ΘΕΙΑ ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς Γλυκύτατε Ἰησοῦ, καί τῆς ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος
συναναστραφεῖς, σήμερον ἀπὶ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν ἀνελήφθης ἐν δόξῃ καί τὴν πεσοῦσαν
φύσιν ἡμῶν συμπαθῶς ἀνύψωσας, τῷ πατρὶ συνεκάθισας».
(Δοξαστικόν τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Θείας Ἀναλήψεως)

Πανοσιώτατοι, ὀσιώτατοι Πατέρες,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις, φαιδρόν τῆς ἑορτῆς τό μυστήριον, ὑπερένδοξος τῆς πανηγύρεως ἡ λαμπρότης Χριστός ἐκ νεκρῶν χθές ἐξανέστη Χριστός σήμερον εἰς οὐρανοῦς ἐπανῆλθε. Χριστός ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς αἰωνίως ἐκάθισεν, εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιášθω ἡ γῆ.

Ὅσον ἄδοξος καὶ ἀφανής κατὰ κόσμον ὑπῆρξεν ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν γέννησίν Του εἰς Βηθλεέμ, τόσον ἐνδοξος καὶ μεγαλοπρεπής ἦτο ἡ ἐξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου διὰ τῆς Ἀναλήψεώς Του εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τό τελευταῖον γεγονός τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Του, δηλαδή τό τέρμα τῆς συγκαταβάσεώς Του. Τό τελευταῖον ἀλλά καί τό ἐνδοξότερον.

Ὁ χωρισμός τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τὴν γῆν ἐγένεν ἀφοῦ ἐξεπλήρωσεν τὴν ἀποστολήν Του ἐπὶ τῆς γῆς, φέρων εἰς πέρας τό ἔργον τό ὅποιον τοῦ ἀνέθεσεν ὁ Πατήρ. Ἦτοι ἐδίδαξεν τοὺς ἀνθρώπους ἀποκαλύπτων τὰς αἰωνίους ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, ἀφήνων τέλειον

παράδειγμα αναμαρτήτου ζωής. Τέλος, προσέφεραν την απολυτρωτική Θυσία Του επί του Σταυρού διά την σωτηρίαν όλου του κόσμου.

Συγκίνησιν δέ προκαλεί η Παύλειος ρήσις εις την προς Έφεσίους Έπιστολήν του: «*Αναβάς εις ύψος, ήχμαλώτευσεν αίχμαλωσίαν και έδωκε δόματα τοίς ανθρώποις*», εκφράζων ούτω την αγάπην και εύσπλαχνίαν του Θεού προς τά πλάσματά Του.

Άγαπητοί έν Χριστώ άδελφοί,

Θά ήτο παράλειψις νά μήν αναφερθώμεν, και σήμερα, εις τάς κρίσιμους στιγμάς τάς όποιās διερχόμεθα ως άτομα, ως Έθνος και ως Έκκλησία. Η σύγχρονος παναίρεσις του οικουμενισμού ήδη ως πυρκαϊά μεγάλη κατακαίει ανά την ύφήλιον τάς κατά τόπους Όρθοδόξους Έκκλησίας του Χριστού.

Οί εκκλησιαστικοί Ταγοί άπαθείς, επίορκοι - μέχρι και προδότες της Όρθοδοξίας διά λόγων και έργων - έπιταχύνουν την έτι περαιτέρω έξάπλωσιν της έπαράτου παναιρέσεως του οικουμενισμού. Πρέπει, λοιπόν, νά καταστή γνωστόν και σαφές τοίς πᾶσι, ότι η Άγία Όρθόδοξος Έκκλησία μας όχι μόνον δέν είναι όμότιμος μέ τά ποικιλώνυμα έτερόδοξα συγκροτήματα - και ιδίως μέ τάς μεγάλας αίρέσεις της Δύσεως: Παπισμόν και Προτεσταντισμόν -, αλλά είναι η Μία γνησία Άποστολική Έκκλησία του Χριστού, η όποία δέεται διά την έπιστροφήν εις Αυτήν πάντων των άπεσχισμένων αίρετικών και καλεί αυτούς μετά του Άγίου Κυρίλλου Άλεξανδρείας: *«Ηκέτωσαν οι πάλοι πλανώμενοι έρχέσθωσαν εις αληθινόν και άκαπήλευτον ίατρείον»*.

Παλαιότερον αί έννοιαι και οι όροι «Χριστιανός» και «Όρθόδοξος» ήσαν ταυτόσημοι και σημαίνοντες. Σήμερα, έξ άμαρτιών ήμών, ζώμεν εις χρόνους τόσον δεινούς, πεπληρωμένους ψεύδους και άπάτης, όπου τοιαῦται έννοιαι και τοιοῦτοι όροι δέν μεταδίδουν πλέον τίποτα τό πνευματικόν, καθ' ότι ύφαρπαζόμενοι υπό των αίρετικών και σχισματικών προκαλοῦν σύγχυσιν, έξαπατοῦντες τούς άνίδεους και άφελείς.

Θεωρῶ σκόπιμον νά αναφερθῶ και εις δύο πρόσφατα γεγονότα, τά όποια αποτελοῦν σταθμόν εις την Ιστορίαν μας, ως Όρθοδόξων Έλλήνων Χριστιανών. Καλούμεθα δέ νά άντιμετωπίσωμεν αυτά μέ άγώνα όμολογίας.

Πρόκειται διά την έπαίσχυντον και δουλικήν γιά τό ανθρώπινον γένος Σύμβασιν Σένγκεν, μέ τό περιβόητον ήλεκτρονικόν φακέλωμα και τόν έπάρατον αριθμόν του Άντιχρίστου 666, σύμβασις η όποία, δυστυχώς, είναι υπό ψήφισιν εις τό Έλληνικόν Κοινοβούλιον, εισάγουσα ούτω την Όρθόδοξον Πατρίδα μας εις τόν κυκλώνα της νέας τάξεως πραγμάτων και της Άντιχρίστου νέας έποχής.

Έξ έτέρου δέ, διά την συμφωνηθεΐσαν απόφασιν του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών (ΠΣΕ) περί συνεορτασμοῦ του Πάσχα ύφ' όλων των Χριστιανών, Όρθοδόξων και αίρετικών. Γεγονός τό όποιον θά προκαλέση σοβαράς αντιδράσεις και θά οδηγήση εις νέας περιπετείας και σχίσματα.

Η Ιερά ήμών Μονή, έπειδή ένδιαφέρεται λόγω και έργω διά την καθαρότητα και άκεραιότητα της αληθοῦς Πίστεως της Άγίας Όρθοδοξίας, βάλλεται δεινῶς υπό των οικουμενιστών κληρικών και λαϊκών. Χάριτι Χριστού δέν θά παύση νά αγωνίζεται άδιακόπως, καταγγέλλουσα εύθαρσῶς την όγκουμένην άποστασίαν των οικουμενιστών.

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καὶ Πατέρες,

Ὁ νοῦς τοῦ πεπερασμένου ἀνθρώπου μένει πράγματι ἐκθαμβος καὶ ἐκστατικός ὅταν ἀναλογισθῇ τὰς θείας δωρεάς πού προσέφεραν, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ὁ Ἀναληφθεὶς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Διὰ τοῦτο πρέπει, μέ ταπεινώσιν, γονυπετεῖς ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Ἀναληφθέντος Κυρίου, νοερῶς νά εἰπώμεν ἐν κατανύξει: ὦ Γλυκύτατε καὶ ποθεινότατε Ἰησοῦ, ἐκεῖθεν ἀπό τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, ὅπου σήμερον ἐκάθισας ὡς Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πέμψον ἡμῖν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ἀλυτος σύνδεσμος τῆς ἀγάπης, ἵνα δυνηθῶμεν καὶ ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς ἐπερχομένους μεγάλους πειρασμούς, οἱ ὅποιοι θά κρίνουν ἀναμφιβόλως τὴν σωτηρίαν μας.

Διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Κυρίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, χάριτι τοῦ ἐν δόξῃ Ἀναληφθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡξιώθημεν καὶ ἐφέτος, συνηγμένοι ἐπὶ τῷ αὐτῷ, νά πανηγυρίσωμεν χαρμοσύνως καὶ νά συνεορτάσωμεν σήμερον τὸ μέγα γεγονός τῆς θείας Ἀναλήψεως.

Ἐν κατακλείδι, εὐχομαι πατρικῶς καὶ ὀλοψύχως ὁ ἐνδόξως Ἀναληφθεὶς Κύριος νά χαρίζη πλουσιοπαρόχως τὴν χάριν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὸ ἔλεός Του, ὥστε νά διέλθωμεν μέ τὴν κατ' ἄμφω ὑγείαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς παρουσίας προσκαίρου ζωῆς καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀξιωθῶμεν τῆς Οὐρανίου Μακαριότητος. Ἀμήν.

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει (Ἀθῶ) Ἱερά καὶ Σεβασμία Μονῇ τοῦ Ἑσφιγμένου
τῇ 23ῃ Μαΐου 1997. (Πάτριον Ἑορτολόγιον).

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν. Εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος καὶ οἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ε Ι Σ

* ΠΡΟΣΟΧΗ: Ἀπό τὴν διεύθυνση “ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ”, γίνεται γνωστό εἰς τοὺς ἀναγνώστας, ὅτι αἱ συνδρομαὶ ἢ δημοσιογραφικὸ ὑλικό, νά ἀποστέλλονται μόνο εἰς τὰ Γραφεῖα Κάνιγγος 32 (3ος ὁροφος) ΑΘΗΝΑΙ ἀπ' ὅπου καὶ ἐκδίδεται τὸ περιοδικό

.....

* Συνδρομηταὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τὸ κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὸ ἐξωτερικόν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὑψηλόν, παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως μᾶς τακτοποιήσουν τὰς συνδρομάς των, διὰ νά εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τὸ ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

.....

Παρακαλοῦνται οἱ ὑπεύθυνοι τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν, ὅτι ὁποιαδήποτε ἀλλαγὴ διεύθυνσις ἢ τηλεφώνου των, νά μᾶς τὸ γνωστοποιήσουν εἰς τὰ Γραφεῖα Κάνιγγος 32 (3ος ὁροφος) γιὰ τὴν ἐγκαιρὴ στοιχειοθεσίαν τοῦ ΕΓΚΟΛΠΙΟΥ ἔτους 1998.

ΠΡΟΦΑΝΕΙΣ ΠΛΕΟΝ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ!

Σεβασμιώτατε Ἀγίε Φθιώτιδος, πρέπει νά ὁμολογήσω, πῶς γιά λίγες ἡμέρες, ἡ ἐλπίς τῆς εἰλικρινοῦς σας θελήσεως πρός πραγματικήν γεφύρωσιν τῶν διεστῶτων (μέ καθαρή καί μονοσήμαντη εὐθύνην σας προκυψάντων), θέρμανε τάς καρδίας τῶν ὀρθοφρονούντων καί πιστῶν εἰς τά Πάτρια, Γ.Ο.Χ.

Ὅμως, διά τῆς ἀπό 10 / 23-5-1997, ἐπιστολῆς σας, εἶναι πλέον φανερή, διαφανής, πρόδηλος καί ἀναμφισβήτητος, ἡ νέα σας προσπάθεια πρός ἐξαπάτησίν μας καί συνέχισιν τοῦ **πραξικοπηματικοῦ**, **ξενοκινήτου** καί ἀντιορθοδόξου κρυπτοοικουμενιστικοῦ ἔργου σας, μέ τό ὅποιο ἐλπίζετε ὅτι θά ἀλωθῇ καί θά ἐξουθενωθῇ ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι δέν δέχονται οὔτε νά συζητήσουν κἄν, μέ τόν αὐταρχικό τρόπο μέ τόν ὅποιο, ἐσεῖς ἐνεργεῖτε, ὡς ὑποθάλλοντες, στηρίζοντες καί ἀποδεχόμενοι τίς ἐνέργειες οἰκουμενιστῶν καί ἀνθρώπων πού ταλαιπώρησαν ἐπὶ δεκαετίες τήν Ἐκκλησίαν...!

Δέν εἶχε ἄδικο τό Ἐκκλησιαστικό ἐντυπο τοῦ χώρου μας, τό ὅποιο σᾶς χαρακτήρισε ὡς ψευδοκαπετάνιο. Εἶναι ἕνας χαρακτηρισμός, πού ἀποδίδει θαυμάσια τόν **πειρατικό τρόπο** μέ τόν ὅποιο προσπαθήσατε νά καταλάβετε τήν Κιβωτό τῆς Σωτηρίας, τήν Ἐκκλησία καί νά τήν ὁδηγήσετε στήν παγίδα τοῦ Βαρθολομαίου. Καί δέν σᾶς ἐφθανε ἡ ἀντιποίηση ἀρχῆς γιά τήν ὁποία ἐπρεπε νά τιμωρηθῇτε δεόντως, ἀλλά, συμπληρώσατε τή ὑπουλη κίνησή σας καί μέ μία ἐνέργεια, καθαρῶς «Γκαϊμπελικῆς» νοτροπίας καί ἐμπνεύσεως...!

Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ Γ.Ο.Χ., γνωρίζουν πῶς στήν διεύθυνση «Κάνιγγος 32», ἦταν πάντοτε τά Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς μας Συνόδου καί τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ της ὀργάνου «**Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» ἀγοράσατε γραφεῖα εἰς τήν ἰδίαν διεύθυνσιν (στόν ἀμέσως ὑπερκείμενον ὁροφον), ὥστε νά **παραπλανήσετε** τοὺς πιστούς!! **Εἶναι ἢ δέν εἶναι αὐτό μεγίστη ἀπάτη;**

Ἐπειδὴ εἶχατε πολλοὺς λόγους, νά πιστεύετε στήν καθαίρεση τοῦ προσφιλοῦς σας Ἐπισκόπου Εὐθυμίου, φροντίσατε νά ἐνοικιάσετε τόν ὡς ἄνω χώρο, σέ ἀνύποπτο χρόνο, ὥστε νά **ἐξαπα-**

τήσετε εὐχερέστερον τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὅλους ἐν γένει τοὺς Γ.Ο.Χ., καπηλευόμενος τήν **ιδιότητα**, **ὑπὸ τὴν ὁποίαν σήμερα, ψευδεπιγράφως** καί μέ θρασύτατο τρόπο ἐξαπολύετε τήν, ἐναντίον τῆς ἐνότητος τοῦ ὀρθοδόξου μας χώρου, ἐπίθεσίν σας, ἐπ' ὠφελεία τῶν ἐχθρῶν τοῦ Γνησίου Ἑλληνορθοδόξου μας πνεύματος!

Οἱ ἐπίσκοποι Παῖσιος καί Βικέντιος, δέν ἦσαν κρυπτοοικουμενισταί (ὅπως σᾶς συμφέρει νά τοὺς χαρακτηρίζετε), ἀλλά **οἰκουμενισταί**. Ἐργάζονται (ὅπως πάντοτε), ἐν τῷ φανερῷ, τά ἔργα τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Κρυπτοοικουμενισταί, εἶναι ὅσοι ἐξ' ὑμῶν, διά τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ «**ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**» (αρ. φυλ. 874 - Σ/βριος 1995) δώσατε «**συγχωροχάρτι**» εἰς τοὺς ὡς ἄνω δύο Ἐπισκόπους διά τάς βλασφήμους καί αἰρετικές δηλώσεις των, ἐνῶ γνωρίζατε ὅτι ἦσαν οἰκουμενισταί καί πρό καί κατά τήν διάρκεια τῆς συνεργασίας σας.

Ὅμως καί αὐτοί, ἐξώφλησαν τό «**γραμματίο τους**», μέ τό νά σᾶς στηρίξουν στό **πραξικόπημά σας**, διά τῆς δημιουργίας κάλπικης Συνόδου καί μάλιστα ἐπὶ τῆς Κάνιγγος 32, ὅπως τό εἶχατε προσχεδιάσει, γιά νά σώσετε τόν Θεσ/νίκης Εὐθύμιο!!

Αὐτοί βεβαίως λειτούργησαν ὡς σωσίβιο, γιά τήν «**σωτηρία**» τοῦ Εὐθυμίου, ἐξυπηρετοῦντες ταυτοχρόνως καί τοὺς δικούς τους σκοπούς, τήν κατάκτηση τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Ἐσεῖς λοιπόν καί οἱ περί ὑμᾶς, εἴστε οἱ στηρίζοντες οἰκουμενιστάς.

Ὅμως, γιά νά ἀναφερθοῦμε καί στίς ὑπερφίαλες καί ἄκρως ἐγωϊστικές σας δηλώσεις, περί «**περιουσιῶν**», τάς ὁποίας «**ἀφιερῶσατε**» πρός στήριξιν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. (τοῦ ὁποίου ἡ ἀλλαγὴ ἡγεσίας καί ἡ ἀπαλλαγὴ του, ἀπὸ τόν ὑποπτον ἐναγγαλισμόν σας, ἀποτελεῖ ἕνα πραγματικό θαῦμα!), πρέπει νά σᾶς θυμίσωμε ὅτι, τοῦτο, ἐπὶ σειράν ἐτῶν, λειτουργοῦσε ὑπὸ τὴν ἀσφυκτικήν σας ἡγεμονία, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὡς «**φέουδός**» σας ἢ ὡς «**οἰκογενειακόν**» σας κτῆμα.

Ποίας περιουσίας ἔχετε ἀφιερῶσει εἰς τό

Γ Κ Ρ Ε Μ Ι Ζ Ο Υ Ν Ε Κ Κ Λ Η Σ Ι Ε Σ

Ποιοί; Οί Τουρκοί στην Κωνσταντινούπολη; Οί Έβραίοι στους Άγίους Τόπους; Οί Άλβανοί στη Βόρειο Ήπειρο, Όχι! Κάποιοι Έλληνες στην Ελλάδα! Κρητικοί στην Κρήτη! Ρεθύμιοι στο Ρέθυμνο! Τί συμβαίνει ακριβώς;

Έδω και 70 χρόνια υπάρχει και λειτουργείται συνεχώς στο Ρέθυμνο ο Ίερός Ναός Άγίων Αναργύρων. Στόν Ναόν αυτόν, όλα αυτά τὰ χρόνια, ασκούν τὰ λατρευτικά τους καθήκοντα οί Γνήσιοι Όρθόδοξοι Χριστιανοί («Παλαιοημερολογίτες») τής περιοχής.

Τώρα έχουν πάει έκσκαπτικά μηχανήματα νά κατεδαφίσουν τόν Ναό, «γιά νά διαπλατυνθῇ», λέει, ένας δρόμος. Δρόμος πλάτους 8 μέτρων, πού έξυπηρετεῖ ἄνετα τίς ανάγκες τής κυκλοφορίας. Όμως κάποιοι είχαν «τὴν φαεινή ιδέα» νά γκρεμίσουν τόν Ναό γιά νά «πλατύνουν» τόν δρόμο.

Άρά γε αὐτός εἶναι ὁ πραγματικός, ἢ ὁ μόνος, λόγος, ἢ, μήπως, διότι οί Όρθόδοξοι Χριστιανοί, πού ἐκκλησιάζονται σ' αὐτόν τόν Ίερό Ναό εἶναι «Παλαιοημερολογίτες»; Μήπως δηλαδή, υπάρχει δάκτυλος διωγμοῦ; Άν συμβαίνει κάτι τέτοιο, σε ποιά ἐποχή ζοῦμε; Στόν καιρό τοῦ Νέρωνα καί τοῦ Διοκλητιανοῦ, ἢ στην Ελλάδα τοῦ 1997 μ.Χ.; Ἡ ἀκώλυτη τέλεση τής λατρείας ἀπό τούς ἀποκαλουμένους «Παλαιοημερολογίτες» εἶναι κατωχυρωμένη καί ἀπό τό Σύνταγμα.

Όπως καί ἂν ἔχη τό πρᾶγμα, ἡ κατεδάφισις Ίεροῦ Ναοῦ στην Ελλάδα, μέ ὁποιοδήποτε πρόσχημα, ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐσχάτης ἀφροσύνης. Ἐκτός τῶν ἄλλων, θά ἀποτελέσῃ τό πρόσχημα, τό ἄλλοθι, τό παράδειγμα καί τό «πράσινο φῶς» γιά τὴν κατεδάφισις Ίερῶν Ναῶν σέ ἄλλες χώρες, ἀπό μὴ ὀρθόδοξα καθεστῶτα, μέ διάφορες προφάσεις.

Ρεθύμνιοι, πού εἶναι οί παραδόσεις σας; Κρητικοί πού εἶναι ἡ λεβεντιά σας; Θά γίνετε οί ἀρνηταί τῶν πατρῶων παραδόσεων καί τοῦ δημοκρατικοῦ φρονήματός σας, οί καταπατηταί τής θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, οί ἐχθροί τής Όρθοδοξίας, οί «τροχονόμοι», πού θα δώσουν τό «πράσινο φῶς», γιά νά κινηθοῦν καί στίς μὴ Όρθόδοξες χώρες οί μπουλντόζες τοῦ ὀλέθρου; Θά τὰ ἀνεχθῆτε ὅλα αὐτά; Θά συνεργήσετε;

Κύριε Δήμαρχε καί Κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι τοῦ Ρεθύμνου, ὁ Μωάμεθ, ὁ ἰδρυτής τής ὁμώνυμης θρησκείας, καί ὁ Μωάμεθ ὁ Πορθητής ἐσεβάσθησαν τούς Ναούς τῶν Χριστιανῶν καί τούς προστάτευσαν! Ἐσεῖς, τελικῶς, τί θά κάμετε; Οί πιστοί ἀντιδρῶν! Πρός ἓνα νέο Ἀρκάδι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος παρά τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ

Σωματεῖο; Καί αὐτό τό ἐρωτῶμεν, προκειμένου νά γνωρίζωμεν καί ἡμεῖς, ὥστε νά δυνάμεθα νά ἀντικρούσωμεν τούς ὑποστηρίζοντας, μέ πραγματικά στοιχεῖα ὅτι, ἀκόμα καί σήμερον, ἔχετε ὕλικά ὠφέλη ἀπὸ αὐτό!

Ἡ προβολή ἀπαιτήσεων σας δι' ἐπανεγγραφὴν σας, τίθεται κατὰ τρόπον πού φαίνεται ὅτι πρέπει νά σᾶς ζητήσωμεν καί... «συγγνώμη», γιά τό ὅτι τό ... χάσατε! Δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀποδεκτός ὁ ἱταμός τρόπος μέ τόν ὁποῖο ... ἀπαιτεῖτε τὴν ἐπανεγγραφὴν σας καί δέν ἀντελήφθητε πῶς γιά τὴν ἐπανεγγραφὴν σας, πρέπει νά ἀκυρώσετε πολλές πραξικοπηματικές σας πράξεις, δια τῶν ὁποίων καπηλευθήκατε τόν θεσμόν τής Ἐκκλησίας.

Σεβασμιώτατε Ἁγιε ἀδελφέ,

Στό πρόσωπό σας, ἡ στρατευμένη Ἐκκλησία, ἐβλεπε τόν παλιό Γέροντα Ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος μέ σύνεση καί ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησία, θά μποροῦσε νά τροχοπεδήσῃ καί νά συνετήσῃ τό πρόσωπο αὐτό πού ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν καί πλέον, καταταλαιπώρησε τὴν Ἐκκλησία, καί νά τό πείσῃ νά παραιτηθῇ.

Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ ἀγάπη σας πρὸς τό πρόσωπο αὐτό, ἦτο μεγαλυτέρα τῆς ἀγάπης σας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καί δεχθήκατε νά ἡγηθῆτε τοῦ πραξικοπήματος τοῦ 1995, τό ὁποῖο ἔφερε τὴν Ἐκκλησία στό χάος καί τῆς ἀπεστέρησε τό δικαίωμα τῆς ἐνότητος.

Γιά ποιόν τελικά ἐργάζεστε Σεβασμιώτατε; Γιά τὴν Ἐκκλησία ἢ γιά τὴν ἐδραίωση τοῦ Εὐθυμίου;

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΣΗΜΟ
ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ.
ΕΛΛΑΔΟΣ

Νομίμως εκπροσωπούμενον υπό
του Προέδρου του Δ.Σ.
Σεβ. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ.
Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας
κ. Ἀθανασίου

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32
Τ.Κ. 106.82 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 38.28.280 - 38.47.365
FAX.: 38.47.365

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σεβ. Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.
Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας
κ. Ἀθανάσιος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἐτησία, δρχ. 1000
Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησία, δολλάρια Ἀμερικῆς 50
Τιμή φύλλου δρχ. 100

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Γ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32, ΤΗΛ. 38.37.030

**ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
«ΚΛΙΚ» ΔΙΑ ΤΟ ΒΛΑΣΦΗΜΟΝ ΚΑΙ
ΑΣΕΒΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟ ΚΑΘΑ-
ΠΤΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΤΩΝ ΟΛΩΝ**

*Ἐκστρατεία ἐνορχηστρωμένη ἀπαντα-
χοῦ γῆς, κατὰ τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς
Ἀγίας Τριάδος, τοῦ λατρευτοῦ καὶ προσ-
κυνητοῦ Θεοῦ μας, ἀπό τὰς σκοτεινάς
ἀντιχρίστους δυνάμεις!*

Συγκεκριμένως, τό «νεανικό» περιοδικό
«ΚΛΙΚ» τεῦχος 108, 4/1996 καί εἰς τὰς σελίδας
92-96, ὑπό τόν τίτλον «ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ
Rennes le château» καί ὑπό τόν τίτλον «Μία
ἀλλιώτικη (λίγο underground) πασχαλινή
ἱστορία» καθάπτεται τοῦ Θεανθρώπου καί τοῦ
Λυτρωτικοῦ τῆς Σωτηρίας ἔργου καί μυθοποιεῖ
τό γεγονός τῆς ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
καταβιάζων τόν ἀναμάρτητον Θεόν εἰς ἓνα
κοινόν ἄνθρωπον, ὅπως ἀκριβῶς Τόν ἐπιθυμοῦν
οἱ θεομάχοι ἔβραῖοι.

Ἀδυνατοῦμεν νά περιγράψωμεν τί ἀκριβῶς
γράφει διὰ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί
Θεόν.

Οἱ κ. Μαρία Δουράκη καί ὁ στρατηγός ἐ.ἀ.
Γεώργιος Μελάς ὑπέβαλαν ἀπό τό παρελθόν
ἔτος μήνυσιν εἰς τὰ ποινικά δικαστήρια κατὰ
τῆς συντακτρίας τοῦ ἄρθρου Κατερίνας Μπέη,
τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ Ἰ. Μελησσινοῦ
καί τοῦ ἐκδότη τοῦ Ἀρ. Τερζόπουλου.

Ἡ ὑπόθεσις ἐδικάσθη εἰς τό Γ' Τριμελές
Πλημ/κεῖον Ἀθηνῶν τήν 5ην Μαρτίου 1997.

Ὁ ἀλωμένος δικηγορικός σύλλογος Ἀθηνῶν,
ἔπρεπεν, ἐάν ἔρρεεν χριστιανικόν καί Ὁρθό-
δοξον αἷμα εἰς τὰς φλέβας των, νά ἀπαγορεύσῃ
τήν ὑπεράσπισιν τῶν κατηγορουμένων.

Διά τὰς σκυλομαχίας, καί εἰς πολλές ἄλλας
περιπτώσεις, σπεύδουν νά ἀπαγορεύσουν τήν
ὑπεράσπισιν. Διά τό γκρέμισμα τῶν ψυχῶν τῆς
Ἑλληνορθοδόξου Νεολαίας μας, οὐδεμία μέ-
ριμνα!! Ἔχουν τήν θρασύτητα νά διαμαρ-
τύρωνται, **δῆθεν**, διὰ τήν μύησιν τῶν νέων εἰς
τόν σατανισμόν, καί τήν μαγείαν (αὐτά προβά-
λουν τὰ Μ.Μ.Ε.)! Τί ἄλλο νά ἀναμένωμεν, ὅταν

μυθοποιῆται τό μεγαλύτερον γεγονός ἀπό κτίσεως κόσμου, δηλ. ἡ Θεία ἐνσάρκωσις καί Ἄνστασις εἰς τήν χώραν ὅπου τά 98% ἔχουν βαπτισθῇ εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ (= Ἰησοῦς Χριστός) καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Τί ἄλλο νά ἀναμένωμεν ἀπό τήν ἀπειρον, εὐκολόπιστον καί εὐαπάτητον νεότητά;...

...Ἐλευθερία τοῦ τύπου, θά μᾶς εἰπουν! Ἐάν μυθοποιήσουν τόν βίον μας, τόν βίον τῶν γονέων μας καί τούς παρουσιάσουν, ὡς διεφθαρμένους, κλέπτας, φονεῖς καί ἀδίκους, θά τό ἀνεχθῶμεν ἢ θά κινήσωμεν πάντα λίθον κατὰ τῶν συκοφαντῶν;...

Ὅταν «Ἕλληνες» μᾶς παρουσιάσουν, εἰς δημοσίεμά των, ὅτι ἡ Ἀκρόπολις εἶναι τουρκική ἢ ἀγγλική, θά ἀνεχθῶμεν τοιαῦτα δημοσιεύματα; Οὐδεμία δικαιολογία χωρεῖ!

Ἡ διαμαρτυρία μέ τό ἐν φωτοτυπία ἐπίμαχον δημοσίευμα ἀπηυθύνθη ὡς «Ἐξώδικος δῆλωσις, διαμαρτυρία, καταγγελία καί πρόσκλησις» εἰς τόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, Πρωθυπουργόν, Ὑπουργούς, Ἱεράς Συνόδους νέου καί παλαιοῦ ἑορτολογίου καί λοιπούς φορεῖς.

Ποίας διαμαρτυρίας ἐποίησαν ὅλοι αὐτοί;

...Ποῦ νά ἐμφανισθοῦν οἱ Καλλίνικος Καροῦσος καί Χριστόδουλος Παρασκευαῖδης νά ὑπερασπισθοῦν Ἐκεῖνον, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποῖου ἐν χριστοποικίλοις στολαῖς εὐλογοῦν ἐν θρόνοις, ὡς βυζαντινοί αὐτοκράτορες, ὁ δεύτερος μάλιστα, διεκδικεῖ καί τόν θρόνον τοῦ Ἀθηνῶν!...

Καί ὑπεράσπισις ὑπῆρχε ὑπέρ τῶν κατηγορουμένων, καθὼς καί πολλοί μάρτυρες ...

Συγκινητικόν ὑπῆρξεν, ὅτι καίτοι ἡμέρα ἐργάσιμος, τό πλῆθος (δῶν τό ἐπληροφόρηθησαν) λαοῦ ἦταν μέγαλο! Τό ὁποῖον συγκεντρώθη ἐξωθεν τῆς αἰθούσης. Εἰς αὐτάς τάς περιπτώσεις, πρέπει νά ὑπάρχουν μεγάλαι αἰθουσαι διὰ νά παρακολουθῇ τήν δίκην ὁ λαός! Ἡ αἴθουσα ἦτο μικρή, ὡς συνήθως καί μόνον ἡ πλήρωσις ἀπό καθημένους ἐπετρέπετο!...

Ἡ ὑπεράσπισις τῶν κατηγορουμένων εἶχεν ἄκραν θρασύτητα(!) καί ἀπαιτοῦσε ἀπό τό δικαστήριον, νά ἐξέλθουν οἱ ὀρθιοί! Τό δικαστήριον διέταξεν νά ἐξέλθουν οἱ ὀρθιοί ἐκ τῆς

αἰθούσης! Ἡ λαοθάλασσα ἀνέμενεν ἐξωθεν, ἐνῶ ἀστυνομική δύναμις ἠμποδίζεν κληρικούς καί ἡλικιωμένους νά εἰσέλθουν εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου!...

Κατά τοῦ δημοσιεύματος κατέθεσαν οἱ μηνυταί κ. Μαρία Δουράκη, ὁ στρατηγός Γ. Μελάς καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ Ἰ. Χατζηφώτης.

Οἱ τρεῖς αὐτοί ὑπεστήριξαν ὅτι τό δημοσίευμα εἶναι ὕβριστικόν κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης Θρησκείας καί τοῦ Θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰς τήν σκοπιμότητα τοῦ δημοσιεύματος καί τήν προσπάθειαν σπιλώσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀνεφέρθη ἡ κ. Δουράκη καί ἐτόνισεν ὅτι «προσβάλλεται βαναύσως ἡ θρησκεία μας καί ἔχουν σκοπόν τό γκρέμισμα τῆς Ὁρθοδοξίας»!

«Δέν εἶναι δημοσίευμα πού ταιριάζει εἰς τόν Χριστόν καί δέν στηρίζεται εἰς τήν ἀλήθειαν» ὑποστήριξεν ὁ κ. Χατζηφώτης. Ἀνεφέρθη καί εἰς τήν φράσιν τοῦ δημοσιεύματος πού λέγει: «Πότε θά πεθάνης ξανά, θεῖο Λάζαρε, γιά νά γελάσουμε»; Καί εἶπεν μετ' ἀγανακτήσεως:

«Ὁ Λάζαρος εἶναι Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας καί δέν ἔχουν δικαίωμα νά τόν γελοιοποιοῦν κατ' αὐτόν τόν τρόπον»...

Ὁ κ. Μελάς μεταξύ ἄλλων ὑπεστήριξεν ὅτι «ὀπισθεν ὧν αὐτῶν κρύπτεται ὁ σατανισμός».

Ἡ εἰσαγγελεύς τῆς ἐδρας, κ. Ἀδαμαντία Οἰκονόμου, ἐπεσήμανεν ὅτι «μέ τόν τρόπον πού ἐδημοσιεύθη τό κείμενον δεικνύει ὅτι ὑπάρχει κακοβουλία καί ἀποτελεῖ ἐξύβρυσιν τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας καί ἀποπροσανατολισμόν τῆς νεότητος, καί ἐπρότεινεν τήν ἐνοχήν τῶν κατηγορουμένων καί τήν ποινήν τῶν 20 μηνῶν φυλακίσεως. Τό δικαστήριον, συσκεφθέν, ἐπέβαλεν τήν ποινήν τῆς 15μήνου φυλακίσεως εἰς τήν συντάκτριαν καί τόν διευθυντήν τῆς συντάξεως, ἐνῶ τόν ἐκδότην Ἀρ. Τερζόπουλον ἠθώωσεν, διότι ἰσχυρίσθη ὅτι ... δέν εἶχεν γνῶσιν τοῦ δημοσιεύματος!...

Ὁ λαός δέν ἱκανοποιήθη μέ τήν ἀπόφασιν καί ἠξίωσεν τό κλείσιμον τοῦ νεοεποχίτικου περιοδικοῦ «ΚΑΙΚ».

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Υπουργείον Ἐξωτερικῶν

4 Μαρτίου 1924

“Παρακαλοῦμεν εἰδοποιήσατε ἐπείγοντως τηλεγραφικῶς τοὺς Μακαριωτάτους Πατριάρχας Ἱεροσολύμων, Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας, Σερβίας καὶ τοὺς Ἀρχιεπισκόπους Ρουμανίας καὶ Κύπρου, ὅτι Ἐκκλησία Ἑλλάδος ἀπεδέχθη ἀπόφασιν Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περί συνταυτισμοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου καὶ Πολιτικοῦ τοιούτου, ὀριζομένης 10 Μαρτίου ὡς 23, τὸν δέ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνπόλεως ὅτι ἔθηκεν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν περί ἡμερολογίου σχετικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ”.

ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Ἀφήνομεν ἓνα ἕκαστον νά συμπεράνη διατὶ ἐστάλη τό ἔγγραφον τοῦτο καὶ πῶς δι’ αὐτοῦ ἐνήργησεν εἴτα τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δημιουργήσαν δι’ ὅλα τὰ Πατριαρχεῖα τετελεσμένον γεγονός ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τό Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν παρενέβαλε πλέον τό ἐπίσημον Κράτος εἰς τό καθαρῶς ἐκκλησιαστικόν ζήτημα τοῦ ἑορτολογίου, ἵνα τό κράτος διὰ τῆς ἐπιβολῆς του καὶ διὰ τοῦ κύρους του, τό ὁποῖον συνησθάνετο ὅτι δέν εἶχεν ὁ ἀρχηγός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καταστήσῃ ὀριστικὴν καὶ ἀνέκλητον τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἐφαρμόσῃ τό νέον ἡμερολόγιον ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου, ἐμποδίσῃ δέ πᾶσαν ἐνδεχομένην καὶ πιθανωτάτην ἀντίρρῃσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου λόγῳ τῆς μὴ συναινέσεως καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν.

Υπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου

Οὕτως εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἡσκήθη πίεσις διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐξεβιάσθη τό Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νά στέρξῃ εἰς τὴν μονομερὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τεθείσης δῆθεν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀρκεσθείσης εἰς τὴν συμφωνίαν μόνον αὐτοῦ. Διότι τίνα λόγον εἶχεν ἡ παρέμβασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν παρακαλούμενου νά εἰδοποιήσῃ αὐτὸν τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ΕΘΗΚΕΝ ΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ τὴν περί ἡμερολογίου σχετικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ; Καὶ διὰ τίνα λόγον ἀπὸ τὴν 4 Μαρτίου εἰδοποιεῖ

ΑΠΟ ΤΟ 1917 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ὅτι ἔθηκεν εἰς ἐφαρμογὴν ἐνῶ θά ἔθετεν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν ἀπόφασιν ταύτην τὴν 23 Μαρτίου (νέον ἡμερολόγιον); Γνωρίζομεν ὅλοι οἱ ἐν Ἑλλάδι, πολὺ δὲ περισσότερον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, τὴν οἰκτρὰν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκετο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπολέσαν ἐν Κων-πόλει ὅλον τὸ κύρος του. Ἀλλὰ γνωρίζομεν ἐπίσης ποίαν οἰκονομικὴν ἐξάρτησιν εἶχεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ πόσον ἐπομένως ἐπεβάλλετο εἰς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Καὶ ἐρωτῶμεν:

Ἦτο ἀρμόζων, ἦτο ὀρθόν, ἦτο ἐθνοπρεπὲς νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ διὰ αὐτῆς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν μειονεκτικὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἵνα τὸ ἐξαναγκάσῃ εἰς ἀποδοχὴν μονομερῶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ἕως τότε ἀπέφευγε καὶ αὐτὸ τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἀποδεχθῇ ἐπιμένων πάντοτε εἰς τὴν κοινὴν ἀπόφασιν ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν;

Μετά δὲ τὰ ἀνωτέρω ἐρωτῶμεν: Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἦτο ἀπόφασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς ἀρέσκεται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εἰς ὅλας τὰς ἀνακοινώσεις του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ἦτο ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐξαναγκάσθη νὰ ἀποδεχθῇ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον;

Μετά τὴν τελειωτικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀνεκοινώθη εἰς τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα, ὁ Πατριάρχης Φώτιος τὴν 6-19 Μαρτίου μετέβη εἰς Κάϊρον καὶ κάλεσεν εἰδικὴν Συνεδρίασιν τῆς ἐκεῖ Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ὁποίας προήδρευσεν. Ἰδοὺ δὲ πῶς ἐκτίθονται τὰ τῆς Συνόδου ταύτης εἰς τὸ

“Πάνταινον” (ἐβδομαδιαῖον παράρτημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φάρου, ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας).

Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν ταύτην θέμα τῆς συσκέψεως ἦτο τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα καὶ ἰδίως ἡ νῦν φάσις εἰς ἣν προώθησεν αὐτό, ἡ παράδοξος σπουδὴ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Κωνσταντινουπόλει μονομερῶς λαβόντων τὴν ἀπόφασιν νὰ ταυτίσωσι δηλαδὴ τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Πολιτικὸν ἡμερολόγιον, πρὶν ἐπιτευχθῇ ἡ περὶ τούτου συμφωνία ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν.

“Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ ταύτῃ ὑπ’ ὀψιν ἔχουσα.

1) Ὅτι ἡ ἐσπευσμένη αὕτη ἀπόφασις, κατ’οὐδὲν καθίσταται ὠφέλιμος, διαταράσσει δὲ τὴν κρατοῦσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰρήνην.

2) Ὅτι ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις, ὡς ἐλήφθη μονομερῶς, οὐδ’ ὅλως συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καὶ τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις.

3) Ὅτι ἡ δι’ αὐτῆς ἐπιβαλλομένη διαρρύθμισις ὑπ’ οὐδεμιᾶς τῶν ἄλλων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἐθεωρήθη ἐπείγουσα.

4) Ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι ἀφεύκτως ἀπὸ τῆς δεκάτης τοῦ μηνὸς Μαρτίου θά προβῇ εἰς προσαρμογὴν καὶ τοῦ ἑορτολογίου πρὸς τὸ Πολιτικὸν ἡμερολόγιον, οὐδὲ μίαν ἀπολύτως ἐξυπηρετεῖ πραγματικὴν ὠφέλειαν ἢ χρησιμότητα, ἐφ’ ὅσον οὐδεμία ἕως τῆς στιγμῆς ταύτης προέκυψε βλάβη ἐκ τῆς μὴ ἐπιζητούμενης νῦν προσαρμογῆς.

5) Ὅτι αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι Σερβίας καὶ

Ρουμανίας σαφώς καί ἀπεριφράστως ἀναλαμβάνουσιν αὐτὴ μὲν ἐπὶ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους τούτου, ἐκείνη δὲ καί εἰς ὅλα τὰ ἔτη τὴν προσαρμογὴν ταύτην, ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ὁμοφωνίας.

6) Ὅτι ἡ ἐν Ρωσσία καὶ Φιλλανδία πιθανολογούμενη ἑναρξὶς τῆς προσαρμογῆς ταύτης τυγχάνει διὰ μὲν τὴν Ρωσσίαν ὅλως μὴ ἀκριβῆς διὰ τὰς ἐκεῖ κρατούσας ἐκκλησιαστικὰς ἀνωμαλίας, διὰ δὲ τὴν Φιλλανδίαν ὅλως ἀσήμεντος, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ ἀρτισύστατον ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὸν συγκρότημα ὑπάρχει ἀνάγκη τῶν ἐξωθεν νουθεσιῶν καὶ χειραγωγίας.

7) Ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων οὐδέ μία ἀπολύτως ὑφίσταται οὐχὶ ἀδήριτος, ἀλλ' ἀπλὴ ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς ταύτης οὐδ' ἐγκυμονεῖ ὁτιδήποτε τινά, ἔστω καὶ τὸν ἐλάχιστον κίνδυνον, εἴτε μερικόν εἴτε γενικόν διὰ τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὡς καὶ ἐπίσης ὅτι οὐδεμία τῶν κατὰ τὴν ἐῶαν πρεσβυγενῶν Ἐκκλησιῶν ἀνέχεται μονομερὴν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος λύσιν, ἀπεφάσισε νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὰς προτέρας ἀποφάσεις αὐτῆς, νὰ τηρήσῃ τὸ ἕως τοῦδε καθεστῶς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ καὶ νὰ ἐξαρτήσῃ καὶ νῦν ὡς καὶ πρότερον τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἀπὸ Συνόδου μεγάλης τοπικῆς ἢ οἰκουμενικῆς.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεκοινώθη ἤδη τηλεγραφικῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, γνωστοποιεῖται δὲ κατ' αὐτάς δι' ἐπιστολῶν εἰς τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας".

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ μόνον αὐτῇ, θὰ ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ τὴν ἀχαλίνωτον καὶ ἀνεξήγητον ὁρμὴν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ γεγονὸς τετελεσμένον τὸν νεωτερισμὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου. Διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ράπισμα βαρύτατον κατὰ τῆς ἀκρίτου, ἀντορθοδόξου καὶ ἐντελῶς ἀδικαιολογήτου ἐπινοίας καὶ

ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ νὰ ἀφομοιώσῃ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον πρὸς τὸ Πολιτικόν. Ἀλλὰ εἶναι ράπισμα καὶ κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον, λησμονῆσαν τὴν ἱστορίαν του καὶ τὰς παραδόσεις του, ὑπέκυψεν εἰς τὴν πίεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀσκηθεῖσαν καὶ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἀποκαλύπτει συγχρόνως ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦτο, ὅτι πολὺ πρό τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἐνῶ ἐγνώριζε καὶ τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν τοῦ Πατριάρχου Φωτίου εἰς τὸ νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν μεταβολὴν καὶ δὴ εἰς τὴν ἑναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου, εἰς τὴν 23 Μαρτίου κατὰ τὸ Πολιτικὸν ἡμερολόγιον, ἐνῶ ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τοῦ ὑπέδειξεν ὁ Φώτιος τὴν ἀπὸ 10 Μαρτίου ἑναρξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἐπανατοποθετήθη ὁ Φώτιος διὰ τηλεγραφήματος τῆς 15/28 Ἰανουαρίου 1924 ἀνακοινώσας τὰ τῆς τελευταίας Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἐμμένων εἰς τὰ "προδεδογμένα" καὶ ἀποκρούων τὴν μεταρρύθμισιν συμφώνως καὶ πρὸς τὰ γράμματα τῶν Ἐκκλησιῶν Ρουμανίας καὶ Σερβίας, ἐνῶ ἐγνώριζε τὴν ἄρνησιν καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ, ἐνῶ ἐπιπροσθέτως ἐγνώριζε καὶ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν καὶ εὐχὴν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅπως κοινῇ ἀποφάσει ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐφαρμογὴ ἀπὸ τῆς 10ης (23) Μαρτίου, ἐνῶ λέγομεν ἐγνώριζεν ὅλα αὐτὰ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μᾶς ἀποκαλύπτει ἡ Συνοδικὴ ἀπόφασις τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἀνακοινώσει ὡς ἀπόφασιν αὐτῆς ὅτι "ἀφεύκτως ἀπὸ τῆς δεκάτης τοῦ μηνὸς Μαρτίου θὰ προβῇ εἰς προσαρμογὴν καὶ τοῦ ἑορτολογίου πρὸς τὸ Πολιτικὸν ἡμερολόγιον",

ἀνευ τῆς γνώμης οὐδεμιᾶς Ἐκκλησίας.

Ἐν τίνι δικαιώματι καί μέ ποιον κύρος παρὰ τήν γενικήν ἀρνησιν ὁλων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ὑψώνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν τό ἀνάστημα αὐτοῦ, ἀνάστημα ὑποβασταζόμενον ὑπό μιᾶς ἐπαναστάσεως αἰμοσταγούς καί ἐξαπολύει δεσποτικώτατα ἀπόφασιν αὐτοῦ, ὅτι “ἀφεύκτως” θά προβῇ ἀπό τῆς 10 Μαρτίου εἰς τήν μεταβολήν; Ἀλλά καί μέ ποίαν ἄδειαν τῆς Ἱεραρχίας, ἀφοῦ, ὡς εἶδομεν, ἡ τελευταία αὐτῆς ἀπόφασις τῆς 27 Δεκεμβρίου 1923, καίπερ ὑπό τήν πίεσιν τῆς ἐπαναστάσεως ληφθεῖσα, μειοψηφίσαντες ἀρκετοί Ἱεράρχαι, ἡ πλειοψηφία αὐτῆς ἐξήρτησε τήν ἐφαρμογήν τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ὑπό τήν “συνεννόησιν” μεθ’ ὁλων τῶν Ἐκκλησιῶν ἰδίως δέ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου;

Ἄλλ’ ἡ Συνοδική ἀπόφασις τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἀπόφασις τοῦ μεγάλου Φωτίου, παρατάσσει καί τά ἀκλόνητα ἐκεῖνα ἐπιχειρήματα τά ἀντλούμενα ἀπό τήν βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καί ἀπό τήν ὑγιᾶ ἀντίληψιν τοῦ κινδύνου τῆς ὅλης Ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητος, συνοψίζονται δέ ταῦτα εἰς τό ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

1) Διαταράσσει τήν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰρήνην.

2) Κατ’ οὐδέν εἶναι ὠφέλιμος.

3) Μονομερῶς ληφθεῖσα δέν συμβιβάζεται πρὸς τήν Ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν καί τόν ὀφειλόμενον σεβασμόν πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις.

4) Οὐδεμία ἄλλη αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία ἐθεώρησεν ἐπείγουσαν τήν μεταβολήν.

5) Οὐδεμία ἀπολύτως ὑφίσταται ὅχι “ἀδήριτος” ἀλλ’ οὐδ’ ἀπλή ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ πρὸς τό Πολιτικόν ἡμερολόγιον.

6) Οὐδεὶς οὐδέ ὁ ἐλάχιστος ὑφίστατο κίνδυνος διὰ τό ὀρθόδοξον πλήρωμα.

7) Ὅτι οὐδεμία Ἐκκλησία ἀνέχεται μονομερῆν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος λύσιν.

Ἀλλά ταῦτα πάντα ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν προωθουμένη ἀπό τό νεωτεριστικόν πνεῦμα τῆς ἐθεώρη ἰσως ἀνόητα καί ὀπισθοδρομικά.

Ἐβιάζετο νά συγχρονίσῃ καί τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς νεωτέρας κοσμοπολιτικὰς ἰδέας τοῦ Προτεσταντισμοῦ καί κλείσασα ὧτα καί ὀφθαλμούς ἐσπευσε πρὸς τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα διὰ τῆς Κρατικῆς ἐπιρροῆς ἐπιβάλλῃ τό τετελεσμένον γεγονός τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Ἀποβαλλοῦσα ἀπό τῶν ὤμων τῆς τήν διαρκὴν Ἱεράν Σύνοδον, ἣν διέλυσε διὰ τοῦ Πλαστηριακοῦ Διατάγματος, καί κατακτῆσασα τό δικαίωμα νά ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὴ μόνη τήν ὅλην Ἱεραρχίαν, ἣν διὰ τινὰς μόνον ἡμέρας τοῦ ἔτους συνεκάλεσε, ἔμεινε κυρίαρχος διὰ νά ἀπεμπολήσῃ τά δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας καί νά δημιουργήσῃ σχίσμα στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς λοιπὰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας, διαιρέσῃ δέ καί τόν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικόν λαόν εἰς δύο ἐκκλησιαστικά στρατόπεδα.

Ἀντί νά σταματήσῃ πρό τῆς ἐπιβλητικῆς φωνῆς τοῦ Φωτίου καί πρό τῆς ἀρνήσεως ὁλων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἡ τουλάχιστον νά συγκαλέσῃ ἐκ νέου τήν Ἱεραρχίαν καί ἀνακοινώσῃ αὐτῇ τὰς σοβαρωτάτας ἀντιρρήσεις τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, καί τήν ἐπιμονήν αὐτῶν εἰς τήν μὴ μεταρρύθμισιν, ἐθεώρησε σκοπιμώτερον νά ἀποκρύψῃ ταύτας προβαλοῦσα μόνον ἀοριστολογίας τινὰς τόν Δεκέμβριον 1923 καί ὑψωσε τήν σημαίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀνταρσίας σύμμαχον ἔχων τόν Ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου εἶχεν κατορθωθῇ νά ἀρθοῦν ὅλοι οἱ δισταγμοὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ. Καί πρό ἀκόμη τοῦ τελευταίου τηλεγραφήματος τοῦ Ὑ-

πουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, πρὸς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον τηλεγράφημα προεκάλεσεν, ὡς εἶδομεν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος διὰ τοῦ ἀνωτέρω καταχωρηθέντος ἐγγράφου τοῦ τῆς 4 Μαρτίου, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης τηλεγράφησε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν τὴν 25 Φεβρουαρίου ὡς ἑξῆς: “Συνοδικῇ ἀποφάσει ἐνεκρίθη, σήμερον ὀριστικῶς προσαρμογῇ ἐορτολογίου καὶ Πολιτικοῦ ἡμερολογίου ἀπὸ 10 προσεχοῦς Μαρτίου”.

Ἀλλὰ καὶ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἄφηνε πολλὰς ἀμφιβολίας νέας μετατροπῆς καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐκτύπησε γιὰ τελευταία φορά τὴν θύραν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ἀπόφασις ἤδη εἶχε ληφθῇ. Ἡ ἀνταρσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκηρύχθη, (εἶχεν ἐτοιμασθῇ ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου) καὶ εἶχεν ἐκτοτε δημοσιευθῇ καὶ ἀπεστάλῃ ἡ περὶ τῆς ἀποφασισθείσης μεταβολῆς ἐγκύκλιος “πρὸς τοὺς ἱεράρχας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος”, ἣτις Σύνοδος ἦν, ὡς γνωστόν, αὐτός ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὅστις καὶ μόνος ὑπέγραψε τὴν ἐγκύκλιον ταύτην.

Τὴν δὲ 3ην Μαρτίου 1924, δηλαδὴ μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ ἀποσταλέντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγγράφου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἀπέστειλεν οὗτος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἰδιαίτερον ἐγγράφον διὰ τοῦ ὁποίου “διαπέμπει ἐγκύκλιον πρὸς ἱεράρχας αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας καὶ παρακαλεῖ ἀποστείλουν ταύτην εἰς διοικητὰς διὰ τοὺς τῶν Νέων Χωρῶν ἱεράρχας”. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς ἱεράρχας τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτο ἡ ἐπισφράγις τῶν περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου ἐνόχων προσπαθειῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὅστις

ἐνόμισεν ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αὗται μόνον ἀποτελοῦν τὴν μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα κατὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἦσαν ἀνάξια προσοχῆς.

Τοιοιουτρόπως μία ἀνατροπὴ τοῦ ἐπὶ δύο χιλιάδες ἔτη καθεστῶτος τῆς Ἐκκλησίας ἐπῆλθεν ὄχι διὰ νόμου τινός τῆς Πολιτείας, ὄχι δι’ ἐγκυκλίου αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ μιᾶς ἀπλῆς ἐγκυκλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἐγκυκλίου ἀντιστρατευομένης πρὸς τὸ ἕως τότε ἰσχύον καὶ μηδέποτε ἀκυρωθὲν ἡ ἀνακληθὲν Β. Διάταγμα τῆς 25 Ἰανουαρίου 1923, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἡ ἐπανάστασις, καὶ τὸ ὁποῖον ὠρίζεν, ὡς παρατηρήσαμε, ὅτι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς παραμένῃ ἐν ἰσχύ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λοιπὸν Ἀθηνῶν παρεβίαζε καὶ ἀνέτρεπε διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου τὸ Β. Διάταγμα τὸ ὁποῖον μηδέποτε ἀνετράπη δι’ ἄλλου νομοθετικοῦ μέτρου, καὶ ὑπεκαθίστα ἑαυτὸν εἰς τὴν Νομοθετικὴν καὶ Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν. Τὴν ἐγκύκλιον τοῦ ταύτην τὴν ἐπαναστατικὴν, τὴν ἀνατρεπτικὴν, τὴν ἀντικανονικὴν καὶ ἀντιορθόδοξον εἶχεν ἐτοιμάσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1924 καὶ εἶχεν ἐξαποστείλῃ εἰς ὅλους τοὺς ἱεράρχας, “ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος”, ἣν Ἐκκλησίαν μόνον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πλέον ἀντιπροσώπευε.

Ἡ ἐγκύκλιος φέρει ἀριθμὸν 430 - 1 Μαρτίου 1924 καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν “Ἐκκλησία” (φῦλλον τῆς 8 Μαρτίου 1924).

Ἀρχεται ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ὡς ἑξῆς:

“Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπανειλημμένως διασκευασθεῖσα περὶ τοῦ ζωνηρῶς ἀπασχολοῦντος τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ζητήματος τοῦ ἡμερολογίου, ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27 Δεβρίου 1923 ἀπεφάσισεν ὅπως προβῇ εἰς

σχετικήν πρότασιν πρὸς τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὰς λοιπὰς αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, συνυποδεικνύουσα ἅμα τρόπον λύσεως τοῦ ζητήματος.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριος Ζ' μετὰ τῆς περὶ αὐτόν, Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνδημούσης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως, ἀποδεξάμενος τὴν πρότασιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ ἀναγνωρίσας τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος πρὸς πρόληψιν τῆς περαιτέρω δεινῆς καὶ ἐπιζημιωτάτης ἡμερολογιακῆς συγχύσεως καὶ ἀνωμαλίας, δι' ἐπισήμου γράμματος ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου ἐ.ε., ἀνήγγειλε πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τηλεγραφήματος ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου ἐπανελάβεν, ὅτι ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ὅπως ἢ κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον 1η Μαρτίου 1924 “λογισθῇ, ὀνομασθῇ καὶ ἐορτασθῇ ὡς 13 Μαρτίου τοῦ ἡμετέρου ἐορτολογίου” (ἐνταῦθα παρατίθενται ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ Πατριαρχείου τὰ ἀφορῶντα τὸ Πάσχα καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένας κινητὰς ἐορτάς, αἵτινες θὰ φυλάττωσι τὴν κατὰ τὸ ἄχρι τοῦδε Πασχάλιον θέσιν των).

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος - ἐξακολουθεῖ ἢ ἐγκύκλιος - συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρεδέχθη χάριν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ρύθμισιν ταύτην τοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἀπαραιτήτου διορθώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου”.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ ἡ ἐγκύκλιος ἐκθέτει διὰ μακρῶν ἀνευ τινός λόγου τῆς διατάξεως τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ζητοῦσα νὰ παραστήσῃ ὅτι εἶναι ἐπουσιώδες ἢ ἀλλαγὴ χρονολογικοῦ συστήματος καὶ δέν ἀποτελεῖ δογματικόν θεσμόν, μεθ' ὃ ἡ ἐγκύκλιος λέγει τὰ ἑξῆς:

“Τὰ Ὁρθόδοξα κράτη χάριν τῶν διεθνῶν πολιτικῶν, οικονομικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ποικίλων ἄλλων σχέσεων τῶν λαῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς λοιποὺς λαοὺς, μεθ' ὧν διατελοῦσιν ἐν

ἐπικοινωνία ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποδεχθῶσι τὸ νέον Πολιτικόν ἡμερολόγιον ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὰς ἀνωτέρω σχέσεις, ἀλλ' ἐνεκα τῆς μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου ἐορτολογίου διαφορᾶς τῶν 13 ἡμερῶν ἀπερίγραπτος σύγχυσις παρήχθη καὶ ἀνωμαλία οὐ μόνῳ ἐν τῷ Κοινωνικῷ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ βίῳ, ἐντεῦθεν δέ καὶ βλάβη θρησκευτικῇ καὶ ἠθικῇ καὶ κίνδυνος ἀποξε-νώσεως τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ δέ τὸ Πολιτικόν ἡμερο-λόγιον ὁριστικῶς ἐπικρατῆσαν ἐν ταῖς πολιτεῖαις τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν δέν ἦτο δυνατόν νὰ ἀρθῇ, αἱ Ἐκκλησίαι αὐτῶν δέν ἠδύναντο νὰ μείνωσιν ἀδιάφοροι πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπιτακτικὴ δέ ἀνάγκη ἐπέβαλε τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου.

Πρὸς τοῦτο πλεῖσται διεξήχθησαν συζητήσεις καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐγένοντο μελέται, ἀπεδείχθη δέ καὶ ἀνωμολογήθη, παρ' ἀπάντων ὅτι οὐδέν ἀπολύτως δογματικόν ἢ κανονικόν κώλυμα ὑπάρχει πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ὁμως δέν κατέστη δυνατὴ ἡ ριζικὴ διόρθωσις πρὸς πρόληψιν τῆς περαιτέρω συγχύσεως τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν, ἀπεφασίσθη ἡ ἄρσις τῆς διαφορᾶς τῶν 13 ἡμερῶν, ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν τῆς διορθώσεως τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου.

Ἐπετεύχθη δ' αὕτη διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὅπως ἢ κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον 10 Μαρτίου τοῦ ἔτους τούτου λογισθῇ, ὀνομασθῇ καὶ ἐορτασθῇ ὡς 23 Μαρτίου”.

Ἀφοῦ δέ μετὰ τοῦτο ἡ ἐγκύκλιος ἀναφέρει πότε θὰ ἐορτασθῇ τὸ Πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κλπ. ἐπιλέγει:

“Ἄλλοι δέ τινές λεπτομέρειαι ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ λοιπῶν Ἐκκλησιῶν θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αὐστηρῶς μὲν ἐχομένης τῶν Ἱερῶν Παραδό-

σεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς σωτηρίας δέ καί προκοπῆς τῆς ἐπὶ τό κρείττων τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ προμηθουμένης”.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν διά τῆς ὡς ἄνω ἐγκυκλίου του οὐ μόνον ἀπέκρουσεν ἀπό τὴν Ἱεραρχίαν τὰς σοβαρωτάτας ἀντιρρήσεις τοῦ Πατριάρχου Φωτίου καί τῆς ἀρνήσεως τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀλλ’ ἀφῆκε νά ἐννοηθῇ ὅτι ὅλοι εἶναι σύμφωνοι, καί μόνον λεπτομέρειαι τινές θά κανονισθῶσιν ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν!!

Ἡ ἐγκύκλιος ὁμως αὕτη γέμει ἀνακριβειῶν, τὰς ὁποίας πρέπει νά ἐξετάσωμεν.

α) Λέγει ἐν ἀρχῇ ὅτι ζωηρῶς ἀπασχόλησε τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν τό ζήτημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ πρὶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τό Πολιτικόν οὐδαμῶς, οὐδέποτε ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἀπασχολήθη καί μάλιστα ζωηρῶς μέ τό ζήτημα τοῦτο. Διότι ὅλος ὁ λαός ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος οὐδέ ἐφαντάζετο ὅτι θά ὑπῆρχεν Ἱεράρχης ἀνήκων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὅστις θά ἐρριπτε τὴν ἰδέαν τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, παραβαίνων καί ἀνατρέπων τὰ προδεδογμένα, τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, οὐδεὶς, οὔτε εἰς τὸν τύπον, οὔτε εἰς διαλέξεις, οὔτε εἰς φυλλάδια, οὔτε εἰς σωματεῖα ἢ συλλόγους, οὔτε εἰς συνεντεύξεις ἀνδρῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἢ Πολιτικῶν ἢ Καθηγητῶν, οὔτε εἰς συλλαλητήρια οὐδεὶς ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Ὁ λαός καί ἡ κοινωνία τούναντίον ἤρχισε νά ἀσχολεῖται καί νά ἐξανίσταται ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ἡμερολογιακοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Καί ἤρχισε νά ἀσχολεῖται διαμαρτυρόμενος ὁ λαός διά τὸν μελετηθέντα ἀφρόνως νεωτε-

ρισμόν. Ἐάν δὲν ἐγένετο ὁ αἰφνιδισμὸς τῆς πρωτοβουλίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί δὲν ἐβγαίνε στὴν ἐπιφάνεια ἡ πρότασις καί τό ὑπόμνημά του πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον, ἡ κοινωνία, ὁ λαός ὅλος θά τηροῦσε ἐν εἰρήνῃ καί ἀγάπῃ, καί ἐνότητι, ὡς μέχρι τοῦδε, τὴν καθεστηκυῖαν ἀπὸ αἰώνιον Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Πρώτη ἀπασχόλησις τοῦ λαοῦ, ἂν ἐνθυμούμεθα καλὰ ἐσημειώθῃ τὸν Φεβρουάριον 1924 - δηλαδή μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς μεταβολῆς - ὅτε ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου Ἐμποροῦπαλλήλων ἐγένετο συγκέντρωσις τὴν 22αν Φεβρουαρίου πλείστων ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἵτινες δι’ ἐπιτροπῆς διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν ζητούμενην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταρρύθμισιν τοῦ ἡμερολογίου παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν τριῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων. Ἀνακριβέστατον λοιπόν ὅτι ζωηρῶς ἀπασχολοῦσε τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν τό ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου ἐξ οὗ δῆθεν ὠρίσθη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά σκεφθῇ περὶ τῆς μεταβολῆς. Ἀναφέρει ἐπίσης ἡ ἐγκύκλιος ὅτι τὴν πρότασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεδέχθη ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀναγνωρίσας τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος πρὸς “πρόληψιν τῆς περαιτέρω δεινῆς ἐπιζημιωτάτης ἡμερολογιακῆς συγχύσεως καί ἀνωμαλίας”.

Ἀνακριβέστατον καί τοῦτο. Ἄν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὑπέβαλεν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον τὴν ἰδέαν ὅτι ὑπάρχει δεινὴ καί ἐπιζημιωτάτη ἡμερολογιακὴ σύγχυσις, αὕτη ἦτο τελείως ἀνυπόστατος. Διότι οὐδαμοῦ εἶχε σημειωθῇ σύγχυσις καί ἀνωμαλία ὥστε νά τὴν προλάβῃ δῆθεν ἡ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σύγχυσις καί ἡ ἀνωμαλία θά ἐσημειοῦτο ὡς καί ἐσημειώθη ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀπερισκέπτου προτάσεως διότι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐγνώριζεν διὰ

τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅτι θά διηρεῖτο, ὡς διηρέθη εἰς δύο μερίδας, τῆς μιᾶς τελοῦσης τὰ παραδεδομένα καί τῆς ἐτέρας προσχωρούσης εἰς τοὺς Καθολικούς.

Προσθέτει ἀκόμη ἡ ἐγκύκλιος, ὅτι “ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παρεδέχθη τὴν ἀπαραίτητον διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου χάριν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ”. Ἀναληθέστατον καί τοῦτο. Οὐδεὶς λόγος, οὐδεμία αἰτία, οὐδέν γεγονός, καθίστα “ἀπαραίτητον” τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μεταβολήν. Ἐάν ἐορτάζετο ἡ πρώτη τοῦ ἔτους πρό τῶν Χριστουγέννων τοῦτο δέν ἐσκάνδαλιζε κανένα. Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους δέν εἶναι Θρησκευτικὴ ἐορτή, εἶναι Πολιτικὴ.

Ἐπίσης καί ἡ Ἐθνικὴ Ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου, ὅσον καί ἂν ἦτο συνυφασμένη μέ τὴν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δέν ἐπρεπε νά ἀνατρέψῃ τὴν ὅλην Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καί παράδοσιν, ἵνα ἐορτασθῇ ὁμοῦ μέ τὴν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Οὐδέ ἦσαν ἰσχυρά τὰ μοναδικὰ ταῦτα καί παιδαριώδη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐπιχειρήματα, ἵνα σημείωσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀνταρσίαν κατὰ τῆς ὅλης Ὁρθοδοξίας καί ἐπιφέρει ἐν γνώσιν τῆς τὴν διαίρεσιν τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν. Τό ὅτι δέ “χάριν τοῦ Ὁρθόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ” ἐγένετο ἡ διόρθωσις, δέν εἶναι ἀπλῶς ἀναληθές, εἶναι ἐμπαιγμός καί εἰρωνεία πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Εἶναι ὕβρις πρὸς αὐτόν μὴ ἐμπρέπουσα εἰς τοὺς ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας. Ἐάν ἐκόπτετο τῆς ἡρεμίας, τῆς συνειδήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τοῦ Θρησκευτικοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ὥφειλε νά ἀποκρούσῃ πάσῃ δυνάμει τὴν ἐκκλησιαστικὴν μεταρρύθμισιν τὴν ἐνισχύουσα τὰς παπικὰς ἀξιώσεις τῆς Δύσεως καί αὐξάνουσα τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκ μέρους τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας προσηλυτισμοῦ, θίγουσα δὲ καίρια τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα τοῦ λαοῦ. Οὐχί λοιπόν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ πρὸς χάριν ἄλλων συμφερόντων,

κατεβλήθη τόση προσπάθεια διὰ νά ἐπιτευχθῇ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μεταρρύθμισις.

β) Τονίζει ἡ αὐτὴ ἐγκύκλιος ὅτι ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς περὶ αὐτόν ἐνδημούσης Συνόδου δι’ ἐπισήμου γράμματος ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1924 καί διὰ τηλεγραφήματος ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1924 ἀνήγγειλεν ὅτι ὁριστικῶς ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ κατὰ τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον 10 Μαρτίου λογισθῇ ὡς 23 Μαρτίου 1924. Ἀφήνει ἔτσι νά ἐννοηθῇ ἡ ἐγκύκλιος ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀνεπιφυλάκτως ἐδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶδομεν ὅμως ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης διὰ τοῦ ἀπὸ 28ης Ἰανουαρίου 1924 γράμματός του δέν ἀπεδέχθη τὴν μονομερὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά μεταβάλλῃ ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου - λογιζομένης ὡς 23 Μαρτίου - τὸ Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον, ἀλλ’ ἠθέλησεν ἡ μεταβολὴ αὕτη νά γίνῃ κοινὴ ἀποφάσει ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἄν κατόπιν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἠναγκάσθῃ ἢ ἐξεβιάσθῃ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νά παραιτηθῇ καί τῆς ἐπιφυλάξεως, ἣν εἶχε διατυπώσῃ διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου γράμματός του, τοῦτο εἶναι ἄλλο ζήτημα καθιστᾶσα μείζονα τὴν εὐθύνην τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τοῦ πρωτοστατήσαντος εἰς τὴν πίεσιν ταύτην πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Ἄλλ’ ἦτο ἐπιβεβλημένον εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὅστις εἶχε λάβει ὄχι ἄνευ ὀρων τὴν ἐντολήν παρὰ τῆς Ἱεραρχίας νά ἀποφασίσῃ περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου, ἵνα ἀναφέρει πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν διὰ τῆς ἐγκυκλίου ὅλην τὴν ἀλήθειαν καί οὐχὶ διὰ νά ἀποκρύψῃ ὑπ’ αὐτῆς οὐσιωδέστατα γεγονότα. Διότι διὰ τῆς ἀποκρύψεως τούτων παρεπλάνησε τὴν Ἱεραρχίαν καί τὸν Ἑλληνικὸν λαόν ὥστε νά πιστεύσουν ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου ἐγένετο διὰ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως ὅλων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί νά ἀγνοήσουν ὅτι ἐλήφθη

μονομερῶς ἡ ἀπόφασις τῆς μεταρρυθμίσεως.

Εἶναι ἐνοχος καὶ ἐγκληματική, ἡ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀπόκρυψις ἀπὸ τῆς Ἱεραρχίας τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ γεγονότος, ὅτι, πλὴν τῶν Ἐκκλησιῶν Ἑλλάδος καὶ Κων-πόλεως οὐδεμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία ἀπεδέχθη (τότε) τὴν συνταύτισιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ πρὸς τὸ Πολιτικόν ἡμερολόγιον. Καὶ εἶναι ἐνοχωτέρα ἡ προσπάθεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν νὰ ἀποπλανήσῃ τὴν Ἱεραρχίαν ὡς πρὸς τοῦτο, δηλ. τῆς διαστρεβλώσεως τῶν γεγονότων. Διότι - λέγει ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος - "ἄλλαι δὲ τινὲς λεπτομέρειαι ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αὐστηρῶς ἐχομένης τῶν ἱερῶν Παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας".

Ποῖαι εἶναι αἱ ἀσήμαντοι - ὅπως θέλει νὰ εἴπῃ ἡ ἐγκύκλιος - λεπτομέρειαι αὗται; Εἶναι αὕτη ἡ ὅλη διάστασις αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς μονομερούς αὐτῆς ἀποφάσεως; Ἄλλ' εἶναι λεπτομέρεια αὕτη, ἡ πλήρης καὶ ριζικὴ διαφωνία, τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ ἀποκρύψῃ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ νὰ ἀφήσῃ νὰ ἐννοηθῇ ὅτι πλήρης ὑπάρχει ὁμοφωνία ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν;

Τὴν ἀνωτέρω ἀνατρεπτικὴν τοῦ καθεστώτος τῆς Ἐκκλησίας ἐγκύκλιόν του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐνεφάνισεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν 23 Μαρτίου 1924 διὰ τῶν ἐφημερίδων. Δηλαδή τὴν ἰδίαν ἡμέραν (Κυριακὴν) καθ' ἣν ἤρχιζε ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου. Συγχρόνως δὲ ἐξέδωσεν ἀνακοινωθὲν ἐν ὀνόματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας - τὴν ὁποίαν ἐξεπροσώπει μόνος του - καὶ ἐδημοσίευσεν τοῦτο τὴν αὐτὴν ἡμέραν 23 Μαρτίου 1924 ἵνα ἀναγγείλῃ εἰς τὸν λαόν τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου. Μία ἐγκύκλιος καὶ ἐν ἀνακοινωθὲν ἀπετέλεσαν τὸν νέον

Ἐκκλησιαστικόν νόμον! Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καταστρατηγῶν νομοθετικά δικαιώματα μετέβαλε τὸ ἐκκλησιαστικόν καθεστῶς, ἐνῶ ἡ Πολιτεία ἐσίγησεν μὴ ἀνακαλέσασα οὔτε τὸ ἐν ἰσχύ Β. Διάταγμα τῆς 25 Ἰανουαρίου 1923 τὸ ὁποῖον ἐκύρωνε διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον.

Διὰ νὰ γνωρίξῃ δὲ ὁ λαὸς καὶ ὁ κλῆρος τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν προσπάθειαν, ἥτις κατεβλήθη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως συγκαλύψῃ αὐτὴν ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην δημοσιεύομεν καὶ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωσεν τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθὲν:

"Κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἥτις καὶ δι' ἐπισήμου γράμματός αὐτοῦ χθὲς ληφθέντος καὶ ἀπὸ 8 Μαρτίου ἐ.ε. χρονολογουμένου, ἀνεκοινώθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς 23 Μαρτίου 1924 ἐν ἡμερολόγιον θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποδεχθεῖσα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην θέτει αὐτὴν εἰς ἐφαρμογὴν προνοοῦσα περὶ τῆς προλήψεως, τῆς ἐπικρατοῦσης συγχύσεως καὶ ἀνωμαλίας ἐνεκα τοῦ διχασμοῦ τοῦ ἡμερολογίου, ἐξ ὧν οὐ σμικρὰ ζημία ἐγένετο εἰς τὸν θρησκευτικόν βίον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ (παρατίθεται ἐνταῦθα τὸ τετριμμένον καὶ μοναδικόν ἄτοπον ἐπιχείρημα ὅτι παραμένει δῆθεν νὰ προηγῆται τῶν Χριστουγέννων ἡ ἐορτὴ τοῦ Νέου ἔτους καὶ καθορίζεται πότε θὰ ἐορτάζεται ὁ Εὐαγ. τῆς Θεοτόκου καὶ ἄλλαι ἐορταί).

Καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ ἀνακοινωθὲν:

"Τὸ Πασχάλιον ὁμῶς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ τοῦτο προῆλθεν ἐξ ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου μένει μετὰ τὴν διόρθωσιν ταύτην τοῦ ἡμερολογίου ἀθικτον καὶ παραμένει ἡ ἐπ' αὐτοῦ κρίσις εἰς τὴν ὅλην Οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ